

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.696/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Eszter bíró

Az I. rendű felperes: felperes1
cím1

A II. rendű felperes: felperes2
cím1

A III. rendű felperes: felperes3
cím1

Az I-III. rendű felperesek képviselője: Dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd
cím2

Az alperes: Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal Győri Járási
Hivatala
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Váradi-Tornyos Bálint kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: kötelező védőoltás elrendelésével kapcsolatos GY-02/NEO/00249-1/2025.
számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Győri Törvényszék 2.K.700.305/2025/10.
számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I-III. rendű felperesek (11. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A egyéb1 védőnője írásban arról tájékoztatta az alperest, hogy az I. rendű felperes nem kapta meg az életkorhoz kötötten kötelező kampányoltás keretében adandó Morbili-mumpsz-rubeola (a továbbiakban: MMR) és Diftéria-tetanusz-acelluláris pertussis (a továbbiakban: dTap) emlékeztető védőoltásokat, amelyhez mellékelte az írásban kiküldött védőoltásra történő behívók átvételét igazoló térítvevényeket is. Az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperesekkel szemben hivatalból hatósági eljárást indított.

[2] Az alperes a 2025. január 22-én kelt, GY-02/NEO/00249-1/2025. számú határozatában a II. és III. rendű felperest, mint az I. rendű felperes törvényes képviselőit figyelmeztette, hogy a kiskorú gyermekük részére beadandó, életkorhoz kötött kötelező védőoltás beadási kötelezettségüknek nem tettek eleget, egyben kötelezte a II. és III. rendű felpereseket arra, hogy az I. rendű felperes kiskorú gyermekük számára az elmaradt, életkorhoz kötötten kötelező MMR és dTap védőoltások beadását oltási naptár szerint kezdjék meg és ezt igazolják a határozat kézhezvételét követő tizenöt napon belül. Tájékoztatta a felpereseket a védőoltás elhalasztása, illetve a védőoltás alóli mentesítés iránti kérelem benyújtásának lehetőségéről, továbbá figyelmeztette a felpereseket a kötelezettségük határidőben történő elmulasztásának jogkövetkezményeire is. Az alperes a döntését az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 56. § (1)-(2) bekezdésére, 58. § (7) bekezdésére, a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 5. § (1) bekezdés j) pontjára, (8) bekezdésére, 11. § (1)-(2) bekezdésére, 14. § (1)-(2) bekezdésére, 16. § (1) bekezdés f) pontjára, valamint a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv.) 2. § (1) bekezdésére, (3) bekezdés a) pontjára, 6. § (2)-(4) bekezdésére, valamint az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ehitv.) 13/A. § (1) bekezdés h) pontjára, (4)-(5) és (10) bekezdésére alapította.

A jogerős ítélet

[3] A felperesek az alperes határozata ellen közigazgatási pert indítottak, keresetükben az alperes határozatának megsemmisítését, illetve hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, vagy a határozat megváltoztatását és az I. rendű felperes életkorhoz kötött kötelező oltások alóli mentesítését kérték.

[4] Az elsőfokú bíróság a 2025. május 28-án kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Indokolásában az Eütv. 58. § (7) bekezdését felhívva kifejtette, hogy az alperes kötelező védőoltás elrendelésével összefüggő döntése kapcsán kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy az oltás elrendelésének törvényben foglalt feltételei megvalósultak-e, mert ebben az esetben az alperesnek nincs mérlegelési jogköre, köteles a védőoltást elrendelni, amelyet a Kúria Kfv.VII.37.726/2023/5. számú ítélete [35] bekezdésében is megerősített. Az alperes a döntéshez szükséges tényállást tisztázta, ezért az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-át nem sértette meg. Az alperes az eljárása során az Ákr. 1-4 §-a sem sérült, mivel a pert megelőző eljárásban nem merült fel olyan különleges, szakértelmet igénylő kérdés, amely szakértő kirendelését tette volna indokolttá, és további bizonyítandó tény, illetve szakkérdés a perben sem merült fel. A felperesek 2024. október 24-én előterjesztett kérelme alapján indult – oltás alóli mentesítésre irányuló – eljárást, figyelemmel arra, hogy a mentesítési kérelemhez orvosi szakvéleményt nem csatoltak, az alperes a 2024. november 29. napján kelt végzésével megszüntette, amely a közléssel véglegessé vált, így az oltásra kötelező határozat meghozatalának időpontjában az oltás alóli mentesítésre irányuló eljárás nem volt folyamatban. Az a körülmény, hogy a végzéssel szemben a felperesek keresetet nyújtottak be és ez alapján közigazgatási per indult, a döntés véglegességét nem érinti. A felperesek újabb mentesítési kérelmet csak a határozat meghozatalát követően, 2025. február 11-én terjesztettek elő, amelyet az alperes a 2025. február 14-én kelt végzésével visszautasított. A felperesek által hivatkozott Eütv. 58. § (4) bekezdésének sérelme nem valósult meg, mivel a mentesítési eljárás alatt, annak véglegessé vált döntéssel történő befejezéséig az adott védőoltás vonatkozásában a (7) bekezdés szerinti írásbeli felszólításnak, vagy az adott védőoltás elrendelésének nincs helye, illetve, ha a védőoltást korábban már elrendelték és eljárás indul, akkor a mentesítési eljárás véglegessé vált döntéssel történő befejezéséig a határozat nem hajtható végre.

[5] Az elsőfokú bíróság a felpereseknek az Alkotmánybíróság előtti egyedi normakontroll eljárás megindítása iránti kérelmét aseptalannak találta, hangsúlyozva, hogy az Alaptörvény-ellenességről nem foglalhat állást, mert azzal az Alkotmánybíróság hatáskörét vonná el, másrészt a Kúria a Kfv.VI.37.130/2025/2. számú végzésében az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) AB és 3080/2019. (IV. 17.) AB határozatokra utalva rámutatott arra, hogy a védőoltások szükségessége az Alaptörvényben foglalt gyermeki jogok körében nem kérdőjelezhető meg. A védőoltások a fertőző betegségekkel szembeni ellenállás fokozását hivatottak szolgálni, ebből fakadóan a szülő nem jogosult arról dönteni, hogy beadatja-e a gyermekének a kötelező védőoltást vagy sem. A védőoltás nem kizárólag más emberek, hanem az oltásra kötelezett gyermek életének a védelme érdekében is történik. A fentiekre tekintettel az Alaptörvény 2025. április 15-én hatályba lépett módosítása sem érinti az ügy érdemét, figyelemmel arra is, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (2) bekezdése alapján a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a megvalósításának az időpontjában fennálló tények alapján kellett vizsgálnia.

[6] A felperesek által előadottak ellenére az alperes a védiratban valamennyi kereseti hivatkozásra érdemben reagált, annak elmulasztása a felperesek érvelésével szemben egyébként sem jelentené a keresetben foglaltak elismerését. A felperesek 2025. április 30-án előterjesztett nyilatkozata a Kp. 43. § (1) bekezdésére tekintettel tiltott keresetkiterjesztésnek minősült, ezért az abban foglaltak érdemben nem voltak értékelhetők.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérték. Állították, hogy a jogerős ítélet sérti a Kp. 2. § (1) bekezdését, 85. § (1)-(2) bekezdését, az Alaptörvény XXIV. cikkét, másodlagosan 2025. április 15-e után sérti továbbá az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését és II. cikkét.

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) alpontjai és b) pontja alapján kérték. Az aa) alpont körében arra hivatkoztak, hogy a törvényszék ítélete ellentétes a Fővárosi Ítéltábla 4.Kpkf.751.554/2024/2. számú végzésével, amely megállapította, hogy a felperesek a határozathoz kapcsolódóan fogalmazták meg a jogsérelmüket és annak megítélése az ügy érdemére tartozik. Az elsőfokú bíróság a keresetben állított alapjogi sérelemről azonban nem foglalt állást. Hivatkoztak ezzel összefüggésben a Kúria Kfv.II.37.024/2021/7. számú határozat [43] bekezdésének elvi tartalmára is. Az ab) alpont körében azzal érveltek, hogy a kötelező oltások alóli mentesítési eljárások és az eljárási jogszabályok alkalmazása jelentős társadalmi kérdéseket vet fel, különösen az élethez és testi épséghez való jog védelme szempontjából. A kötelező oltások elrendelése, valamint a mentesítési eljárások részletszabályai nem érik el az Alaptörvény által megkívánt törvényi, esetenként még a jogszabályi szintű szabályozás szintjét sem. Az ad) alpont körében kifejtették, hogy a Kp. 86. § (1) bekezdés értelmében a bíróságnak valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hoznia, az elsőfokú bíróság azonban az alapjogi sérelmek érdemi vizsgálatát indokolatlanul mellőzte, sértve ezzel a tisztességes eljáráshoz való jogukat is. A b) pont körében szintén a Kúria Kfv.II.37.024/2021/7. számú határozatának – a kereseti kérelem kimerítésének kötelezettségével kapcsolatos – [43] bekezdésére hivatkoztak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[10] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[11] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem

látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[13] A fenti befogadási ok elsődleges célja, hogy az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében irányt mutasson az alsóbb fokú bíróságok számára. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, mi a jogi norma alapvető tartalma és azt hogyan kell alkalmazni. Ezért e befogadási okhoz kapcsolódóan a Kúria elsődlegesen a felülvizsgálni kért egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja.

[14] A felperesek az aa) alponthoz kapcsolódóan két határozatra hivatkoztak. A 4.Kpkf.751.554/2024/2. számú végzést a Fővárosi Ítéltábla a védőoltás alóli mentesítési eljárásban meghozott határozat ellen előterjesztett keresetlevelet visszautasító végzés elleni fellebbezési eljárásban hozta meg. A végzésében arra a következtetésre jutott, hogy keresetlevél a szükséges és elégséges mélységben tartalmazta a jogsérelem megjelölését, (e között az alapjogi sérelmet is), ezért a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés k) pont alapján történő visszautasítás feltételei nem álltak fenn. A felperesek által hivatkozott Kfv.II.37.024/2021/7. számú kúriai határozat idézett bekezdése a kereseti kérelemben megjelölt jogsértések bíróság általi megválaszolásának kötelezettségét állapította meg. A felhívott határozatok nem vetettek fel olyan elvi jellegű jogkérdést, amelyről a Kúriának első alkalommal kellene állást foglalnia és a felperesek ilyen kérdést nem is fogalmaztak meg.

[15] A kiskorú gyermekek számára az életkorhoz kötötten kötelezően előírt védőoltásokkal, az ezzel összefüggő mentesítési eljárással kapcsolatos kúriai gyakorlat egységes és kiforrott, melyek közül több vizsgálta a mentesítési eljárás és az oltásra vonatkozó kötelezettség megállapítására irányuló eljárás viszonyát, valamint az ezzel összefüggő bizonyítási kötelezettséget (Kfv.II.37.080/2016/9., Kfv.II.37.124/2017/9., Kfv.III.37.545/2017/9, Kfv.VI.37.116/2017/3., Kfv.II.37.124/2017/9., Kfv.II.37.367/2019/10., Kfv.III.37.136/2020/8., Kfv.III.37.136/2020/8., Kfv.VI.37.049/2022/6., Kfv.V.37.625/2022/8., Kfv.II.37.780/2022/7., Kfv.VII.37.726/2023/5.).

[16] A felperesek e befogadási okhoz kapcsolódóan nem jelöltek meg továbbá olyan egymástól eltérő elsőfokú bírói ítéleteket sem, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó, vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne. Amíg alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság(ok) kialakítottak (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.137/2023/2.). A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben nem tártak fel továbbá olyan körülményeket sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának. Elvi jelentőségű jogkérdés és széttartó alsóbb fokú bírósági határozatok bemutatása nélkül az ügy érdemére kiható

jogszabálysértésnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő vizsgálatára nincs törvényes lehetőség.

[17] A Kúria a Kp. 118. § a) pont ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottnak a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló, új típusú ügyekben merül fel, a társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha az az érintett jogalanyok széles körét érinti.

[18] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben e befogadási ok körében azzal érveltek, hogy a kötelező védőoltások elrendelése és a mentesítési eljárások jelentős társadalmi kérdéseket vetnek fel, mivel a részletszabályok nem érik el az Alaptörvény által megkívánt törvényi, esetenként a jogszabályi szintű szabályozást sem, különösen annak fényében, hogy alapjogokat és kötelezettségeket szabályoznak. A Kúria kiemeli, hogy már több határozatában is érintette az életkorhoz kötött kötelező védőoltásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések és az Alaptörvényben biztosított alapjogok (többek között az élethez, az emberi méltósághoz, a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, testi és lelki egészséghez való jog) kapcsolatát, idézve az Alkotmánybíróság e tárgyban meghozott határozatait (Kfv.III.37.962/2015/5., Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.II.37.374/2017/7., Kfv.I.37.241/2024/7.). Az Alkotmánybíróság a 39/2007. (VI. 20.) AB és 3080/2019. (IV. 7.) AB határozataiban a kötelező védőoltások esetén az alapjogok korlátozhatóságát állapította meg, mely álláspontját legutóbb a 3331/2023. (VI. 21.) AB végzésében is fenntartotta. Mindezek tükrében a felperesek által előadottak nem valószínűsítették a jelen egyedi ügy önmagán túlmutató – társadalmi érdeklődésre is számot tartó – súlyát, jelentőségét. Az oltásra kötelezéssel összefüggő ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok helyzetét még közvetve sem befolyásolja. Az ügy tárgya nem minősül új típusúnak és a Kúriának arról sincs tudomása, hogy ilyen típusú ügyek nagy számban fordulnának elő. A fentiekre figyelemmel a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján nem indokolt.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. E hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése egyértelműen előírja, hogy a befogadási kérelmet indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. Ezeknek az indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek az ad) alpont szerinti befogadási ok körében nem elegendő az általa megsérteni vélt eljárási szabályszegésre hivatkoznia, az indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.129/2024/2.). A felülvizsgálati kérelemben az e befogadási okhoz rendelt jogszabálysértés esetén azt is ki kell fejteni, hogy a megjelölt szabályszegés az ügy érdemére miként hatott ki.

[20] A felperesek az ad) alponthoz kapcsolódóan a Kp. 86. § (1) bekezdését megjelölve azt kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság az alapjogi sérelmüket nem vizsgálta meg. A felperesek által előadottakkal szemben a per adatai alapján annyi megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásának [17] és [19] bekezdésében az Alaptörvénnyel és annak a 2025. április 15-én hatályba lépett módosított rendelkezéseivel kapcsolatos kereseti kifogásaira reagált. Figyelemmel az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdését érintő módosításhoz fűzött előterjesztői indokolás tartalmára is, a felperesek által előadottak nem voltak alkalmasak arra, hogy alapos kétséget ébresszenek az ítélet

helytállósága tekintetében. Mindezekre figyelemmel a befogadásra a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem kerülhetett sor.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A követendő kúriai gyakorlat alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadhatósági ok esetén az is elvárás, hogy a kérelmező a támadott határozat és a közzétett kúriai határozat közötti ugyanazonosságot úgy mutassa be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között. A jogegység követelménye azt az elvárást támasztja, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben (ügymazonosság vagy összevethetőség) a jogértelmezés azonos legyen (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2., Kfv.VI.37.039/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18.).

[22] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a Kfv.II.37.024/2021/7. számú kúriai határozat [43] bekezdésében foglaltaktól való eltérésre hivatkoztak, de a támadott és a hivatkozott kúriai határozatok között az ügymazonosságot nem mutatták be és nem fejtették ki, hogy pontosan mi az a jogkérdés, amelytől a támadott ítélet eltér. A Kúria megállapította, hogy a két ügy tényállása eltérő, mert a felhívott határozat fogyasztóvédelmi ügy. Az elvi tartalomban szereplő – a kereseti érvelés érdemi megindokolására vonatkozó – általános követelmény az ügymazonosságot nem alapozza meg, ezért a jogegységi szempontú összehasonlítás sem végezhető el.

[23] A Kúria mindezekre tekintettel megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[24] A felülvizsgálati kérelem befogadását önmagában nem alapozza meg, ha a kérelmet előterjesztő a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek tartja.

Záró rész

[25] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[26] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. október 7.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Remes Gábor s.k.
bíró

Dr. Varga Eszter s.k.
bíró